

Клуб'Ок

№30



Видається відділом
науково- методичної роботи
Запорізької обласної універсальної
наукової бібліотеки

Веселовський край

Т. Кожевникова, бібліотекарь
Веселовской ЦБ

*Там, где степь и крутом поля,
Простирается наша земля.
У нас люди такие живут -
Традиции помнят и чтут.*

*Хоть от города мы далеко
И прожить нам порой не легко,
Расцветает наш край степной,
Наше сердце всегда с тобой*

Від редактора:

Щоб бути цікавими читачам та користувачам інтернету, бібліотеки повинні бути креативними та сучасними. Креативність та професіоналізм у бібліотечній діяльності є запорукою конкурентноспроможності книгозбірні у громаді.

Саме цій темі була присвячена дванадцята виїзна зустріч творчої бібліотечної молоді на Веселівській землі. 6 і 7 липня запорізькі бібліотекарі зустрілися на заняттях творчої лабораторії у Веселівській районній бібліотеці. Веселівці нас гостинно зустрічали хлібом-сіллю, знайомили зі своїм досвідом, взагалі, створили чудові умови для роботи.

Зібралась креативна молодь, і

заходи та виступи проходили легко та позитивно. А ввечері всі гості зібралися на березі озера. Наближалось свято ІВАНА КУПАЛИ, саме літнє та радісне народне свято. Після заходу сонця усі відчували себе в іншому часі, в часі, коли молилися різним богам, носили довгий білий одяг і відчували себе часткою природи.

Гості свята, і ми з ними, палили вогнища, пускали вінки водою, водили хороводи, шукали квітучу папороть. А ще сплели з сіна Кострубоньків і спалили їх зі всіма напастями у величезному вогнищі. Вогненне шоу на тлі нічного піднебесся справило на всіх неповторне враження.

Ділимося досвідом творчих знахідок!

У випуску:

- | | |
|--|------|
| Аширова К. Библиографи в интернете | C.2 |
| Мовчан Л. «З родини йде життя людини» | C.4. |
| Ольшанська О. Запорізька обласна бібліотека для юнацтва розшукує таланти | C.5 |
| Солодка Н. «Слова, як скарб...» | C.7 |
| Вічуга А. Міжнародний фестиваль «В стінах срібного століття» | C.8 |
| Акімова С. Своє кохання зустріла в іншому краю | C.9 |
| Ольшанська О. Поезії. Вибране | C.10 |

Библиопрофи в интернете

К. Аширова,
библиотекарь филиала № 5
Бердянской городской ЦБС

Технологии Web 2.0 в библиотеках уже мало кого могут удивить, но, вместе с тем, они продолжают приносить свою пользу, как в качестве рекламы библиотеки и расширения сферы информирования читателей, так и в качестве инструмента для привлечения потенциальных пользователей.

В 2012 году, благодаря участию в тренинге «Технологии Web 2.0 для библиотек и пользователей: новые возможности развития», увидел свет блог нашей библиотеки «Vivat Library!» (<http://cbslibrary5.blogspot.com/>).

Изначально планировалось использовать его сузубо для информирования читателей о жизни нашего филиала. Но затем с ростом читательской аудитории, расширилась тематика публикаций и рубрик, увеличилось количество постоянных страниц. Так, например, страница «Изучаем ИКТ» знакомит наших читателей с интересными и полезными сервисами для интернет-досуга и профессиональной деятельности, а рубрики «Веб-обзоры» и «Веб-списки» помогают читателям быстрее найти информацию по интересующей их теме.

Не секрет, что современный читатель активно использует для чтения Всемирную паутину и разнообразные гаджеты, поэтому в блоге публикуются обзоры даже тех книг, которых нет в фонде нашей библиотеки. Многие читатели, посещая библиотеку, просят сделать онлайн подборку на какую-либо тему.

Пользуются популярностью рубрики, рассказывающие о кулинарных рецептах, новых книгах, интерес-



ных фильмах и экранизациях, культуре и традициях стран мира, а также рубрики, посвященные творчеству и рукоделию, виртуальным путешествиям.

Отдельно, пожалуй, следует сказать о странице «Литературный Бердянск» и рубриках, посвященных истории города и известным жителям его. Эти публикации всегда активно просматриваются и цитируются.

Кстати, именно благодаря блогу, коллектив нашего филиала познакомился с поэтами Ольгой Дмитриевной и Андреем Александровичем Будугаями. В блоге были размещены публикации, посвященные их творчеству. Супруги Будугай в июне 2015 года посетили библиотеку и подарили нам несколько своих книг.

Публикация, посвященная жизни и деятельности украинского литературоведа, переводчика и нашего земляка Николая Демьяновича Млярчука, чье имя внесено в болгарскую энциклопедию, заинтересовала не только бердянцев, но и сотрудника Софийского университета, по просьбе которого были отсканированы и переданы электронной почтой первоисточники статьи.

Мы стараемся поддерживать связь с читателями с помощью обратной связи, комментариев и пожеланий относительно будущих публикаций. Например, в статью блога о В. М. Ениной, по просьбе ее племянника, были добавлены фото-

графии художественных работ писательницы.

Многие местные поэты предлагают нам свои работы для размещения в блоге, а студенты Бердянского педагогического университета предоставили свою коллективную работу «Титани думки й праці» по изучению жизни и творчества известных бердянцев.

Среди успехов блога можно отметить 2 награды Liebster Blog Award и 3 Парусника мечты – это неофициальные награды блогосферы, полученные от коллег в благодарности за проведенную работу в блоге. Публикация о нашем блоге была размещена на страницах одного из городских онлайн порталов. Отметили нас и в статье

«Бібліотечні блоги: дієва допомога колегам» журнала «Школьная библиотека».

С целью поддержания интереса к блогу и обмена опытом, мы участвуем в разнообразных сетевых акциях и проектах. Например, необычный проект «Один день из жизни библиотек. Новогодний фотомарафон» (http://cbslibrary5.blogspot.com/2014/12/blog-post_19.html) позволил не только рассказать о процессе подготовки к зимним праздникам, но и помог познакомиться с коллегами из других стран, привлечь новых читателей.

А в этом году наша библиотека стала зачинателем новой сетевой акции.

Сетевой флешмоб «Книжный TAG» (<http://cbslibrary5.blogspot.com/2016/01/tag.html>) впервые появился в 2009 году среди видеоблогеров, но я подумала и решила провести нечто подобное и среди традиционных блогеров. Под словом TAG подразумевают ответы на ряд вопросов. В нашем случае все вопросы были посвящены книгам и чтению. Это своего рода анкета-эстафета, которая не только позволяет больше узнать об авторе блога (что всегда интересно), но и сделать рекламу вашему блог или сайту.

Было приятно видеть, что данный флешмоб был с восторгом принят коллегами-блогерами не только

(<https://twitter.com/VivatLibrary>) пользуется интересом у более 600 пользователей этой сети, а страница в **Google+** заинтересовала 84 человека и имеет более 11 тыс. просмотров (<https://plus.google.com/+Cbslibrary5Blogspot>).

Думаю, многим знаком сервис **Pinterest**, позволяющий создавать коллекции изображений. Его можно использовать для создания виртуальных выставок, но у нас это скорее подборка изображений-мотиваторов (<https://ru.pinterest.com/vivatlibrary/>), связанных с искусством, творчеством, чтением книг и праздничным декором, что не менее интересно нашим

berdlibrary5), Одноклассниках(<http://ok.ru/group/54742294986760>), Моем Мире (<https://my.mail.ru/mail/berd-library5/>) и в Инстаграм. Поэтому были созданы группы в ВК, ОК и страницы в Инстаграм и Моем Мире.

Но из-за запрета на использование соцсетей российского производства, осталась только страница в **Инстаграм**, которая сейчас имеет 77 подписчиков (<https://www.instagram.com/berdlib5/>).

Также для рекламы библиотеки и популяризации чтения, у нас есть и канал на **YouTube**, работе с которым я планирую уделить больше времени (<https://www.youtube.com/channel/UCgsz9q-LIrv7FxzWFGRRdsA>).

Сайт библиотеки (<http://vivatlibrary.wix.com/berd-library5>) выполняет более официальную функцию и посвящен работе библиотеки, информированию читателей о мероприятиях, новых поступлениях и т.д.

Благодаря регистрации библиотек в сети **Foursquare**, жители и гости города могут без труда найти библиотеки Бердянска, поделиться своими впечатлениями (<http://cbslibrary5.blogspot.com/2013/12/gorod-onlinnet.html>).

От редакции:

- А вы зарегистрированы в соцсетях?
- А Ваша библиотека имеет сайт или блог?
- А вы являетесь автором буктрейлера?
- А вы умеете делать видео- и аудиоподкасты?



из Украины, но и из Беларуси и России.

Что касается социальных сетей, то первой была создана страница в **Facebook** (<https://www.facebook.com/CBSlibrary5>). На сегодняшний день у нас более 240 подписчиков. И именно благодаря этой странице наши юные читатели могут читать книги Александра Зимбы, который после виртуального знакомства с коллективом переслал нам их.

Страница библиотеки в **Twitter**

читателям и подписчикам.

Сервис **Flickr**, в котором также представлен наш филиал, это своего рода виртуальный фотоальбом, благодаря которому читатели узнают больше о жизни библиотеки (<https://www.flickr.com/photos/vivatlibrary>).

В конце прошлого года опрос среди читателей, посвященный соцсетям, показал, что многие из них хотели бы видеть нашу библиотеку и в ВКонтakte (<https://new.vk.com/>

"З родини йде життя людини"

Л. Мовчан, завідувача відділом обслуговування Веселівської центральної селищної бібліотеки

*В щасливі і сумні години,
Куди б нам не стелився шлях,
Не згасне вогнище родинне
В людських запалених серцях.
Д. Білоус*

В Україні говорять: "З родини йде життя людини". Саме в сім'ї дитина робить свої найперші кроки і виходить у широкий світ, навчається любові і добра, вчиться шанувати свій рід, свою землю, берегти пам'ять свого роду. Батько і мати - найрідніші і найближчі кожному з нас люди. Вони дають нам життя, вчать нас, піклуються про нас протягом всього життя.

До Міжнародного дня сім'ї наша бібліотека провела родинне свято під назвою «Рідна домівка, рідна сім'я, тут виростає доля моя». Це чудова нагода провести час у сімейному колі, адже немає більшої втіхи, як хвилини спілкування із найріднішими людьми. На родинне свято ми запросили сім'ї Крупинських, Сальчук та Аврамець. Учасниками свята були бабусі, дідуся, батьки та їхні діти.

Конкурс розпочався з гри «Давайте познайомимось». Кожна родина представила у цікавій віршованій формі своє родинне дерево. З теплом і любов'ю діти розповідали про своїх батьків, дідуся та бабусь. А далі були конкурси для всієї родини: «Народна мудрість», «Будинок моєї мрії», «Вустами немовляти», «Музичний», «Порахуй гроші» та номери художньої самодіяльності.

Для татусів було організовано конкурси «Запеленай ребенка» та «Об'яснялки». Конкурс для мам - «Як я знаю свою дитину».

Цікавими були розповіді про сімейні захоплення. Родина Крупинських представила свої малюнки, скриньки, які вони зробили всією сім'єю. Мамине захоплення - ляльки-мотанки, які вона робить з любов'ю і дарує близьким та друзям. Дуже цікаве захоплення у родини Сальчук. Вони познайомили нас з таким видом творчості як декупаж. Чудову вишивку продемонструвала сім'я Аврамець.

Домашнім завданням було приготувати улюблену сімейну страву, і наші конкурсанти запропонували справжні кондитерські шедеври. Дуже сподобались номери художньої самодіяльності (це теж було домашнім завданням). Вірочка Крупинська показала чудовий естрадно-спортивний танок. Даша Сальчук - грала на скрипці, Ліза Аврамець заспівала пісню про матусю. Не забули на святі і про своїх улюблених бабусь та дідуся.

Було багато пісень, розваг, конкурсів, і взагалі цікаво... Родини проявили себе дружніми і ерудованими: татусі - спритними й винахідливими, мами - вправними господинями, діти - веселими та кмітливими. Наприкінці свята всі присутні скуштували смачні солодоці, які приготували сім'ї.

За результатами усіх конкурсів з невеликим відривом перемогла родина Крупинських. Усі родини отримали призи. Протя-

гом свята звучали пісні у чудовому виконанні Олі Шаповалової.

Наше свято підтвердило, що коли в сім'ї лад і взаєморозуміння, мир та любов, то, звісно, і діти ростуть розумні, працьовиті та добрі.

Українській сорочці було присвячено свято «Чарівна краса вишиванки», яке пройшло в читальній залі бібліотеки. Десятикласники районної різнопрофільної гімназії не тільки дізналися багато цікавого про вишиванку, а й самі стали учасниками справжнього свята. Вони продовжували прислів'я, відгадували загадки про рукоділля. Усіх полонило чудове виконання пісень «Два кольори», «Рідна мати моя» та «Пісні про Україну» Белою Плетінь.

Про вишиту сорочку можна говорити багато. Зараз у нас від-



роджується традиція вдягати на свята вишивану сорочку. Сподіваємось, що це - не мода, адже мода змінюється. А вишивана сорочка була, є і буде оберегом для кожного з нас. Змінюється час, звичаї, але є вічні цінності, які завжди будуть священними для кожної людини, і родина - одна з таких.

Нехай у кожній українській родині панують мир, злагода, любов і терпіння!

Запорізька обласна бібліотека для юнацтва розшукує таланти

О. Ольшанська, редактор
Запорізької обласної бібліотеки
для юнацтва, поетеса

Сучасний світ сповнений можливостей. Кожен може обрати собі справу до душі, аби максимально розкрити свої здібності та здійснити мрії. Психологи стверджують, що одним з найкращих способів усвідомлювати себе як особистість є творчість. А ще творчість є одним з основних джерел радості. Сьогодні бібліотеки – це не лише книгозбірні, а центри суспільного й культурного життя регіону. Бібліотека – це територія творчості.

З 2014 року у Запорізькій обласній бібліотеці для юнацтва була започаткована традиція проведення щотижневих літературних вечорів. Усі охочі могли прийти на ці заходи та почитати власні вірші, прозу та твори улюблених авторів. Учасників цих вечорів щоразу ставало дедалі більше. Це свідчило про те, що молодь цікавиться літературою, відкрита для творчості, активно шукає нові шляхи та методи самореалізації. Закономірно виникло питання про вдосконалення формату літературних вечорів. Так, влітку 2015 року виникла ідея створити на базі бібліотеки відкритий майданчик для творчих експериментів. Проект отримав назву «Літературна Штольня». Раз на тиждень проводилися заняття з розвитку креативного мислення та вдосконалення письменницьких навичок.

Формати роботи ЛітШтольні:

Творчий експеримент «Півгодини на шедевр» - формат роботи, під час якого всі учасники отримують завдання: за 30 хвилин написати текст на тему, що визначається безпосередньо на занятті. Жанр, стиль твору не мають значення - все залежить від фантазії автора.

На зустрічах ЛітШтольні ми писали тексти на такі теми:

«Сучасна бібліотека», «Сьогодні сонце не зійшло», «Суничні пряники», «Сірі будні», «Останнє кохання Дарта Вейдера» тощо. За ініціативи учасників проекту, теми, що не були обрані, стали своєрідним домашнім завданням: кожен учасник наосліп витягав з капелюха тему, на яку він мав написати текст до наступної зустрічі. Це нововведення додало дисциплінованості та стало допоміжним стимулом для роботи над собою.

Тексти, що були створені в межах експериментів «Півгодини на шедевр», багато хто з учасників згодом доопрацював та вніс до рукопису роману або оформив як окремий твір. Таким чином, можна засвідчити результативність даної форми роботи. До того ж учасники ЛітШтольні за 30 хвилин змогли написати не лише замальовку, а й повноцінний вірш!

Літературний пленер – це форма роботи на відкритому повітрі. Сутність полягає у тому, щоб написати текст про те, що ми бачимо навколо. Так би мовити, літературні замальовки «з натури».

Дискусії «Я читаю». Як відомо, для того, щоб навчитися гарно писати, потрібно багато читати. На заняттях такого типу ми обговорюємо улюблені твори української та зарубіжної літератури і ділимося враженнями.

Поетична майстерня – заняття, присвячені поезії, на яких ми знайомимося з цікавими жанрами та формами і вправляємось у написанні віршів.

Вечір анонімних прозаїків. Для цього заходу всі учасники надають власні прозові тексти (визначеного обсягу) без зазначення імені автора. Аркуші з роздрукованими анонімними творами складаються до купи, і кожен учасник навмання обирає собі один текст. Після кількох хвилин опрацювання отриманих творів починається найцікавіше: кожен учасник зачитує вголос текст і висловлює свої враження. До обговорення долучають всі присутні. Анонімність дає змогу оцінювати

текст неупереджено та об'єктивно. Натомість автор може почути свій твір зі сторони, зрозуміти, чи легко він сприймається, та визначити, що ще потрібно доопрацювати. Найбільша інтрига анонімних читань полягає в тому, що учасники мали відгадати, хто є автором кожного тексту, а це не завжди було легко зробити.

Учасниками Літературної Штольні



ні є як студенти-філологи, журналісти, молоді прозаїки та поети, так і люди, чия професія напряму не пов'язана з літературою.

«Відкопай свій талант!» - саме під таким гаслом працювала Літературна Штольня влітку і не припиняє своєї роботи зараз, адже виявилось, що саме такі форми занять є цікавими та актуальними для творчої молоді.

Зараз Літературна Штольня – це масштабний проект Запорізької обласної бібліотеки для юнацтва, який поєднує в собі практичні заняття, спрямовані на вдосконалення письменницької майстерності учасників, і яскраві поетичні та прозові читання.

В межах ЛітШтольні проходять літературні перформанси, турніри, поетичні слемі, а також бук-слемі.

Бук-слем – це змагання з презентацій найцікавіших здобутків сучасної літератури. Кожен учасник (бук-слемер) має 3 хвилини для того, щоб представити завчасно обрану книжку та вразити усіх присутніх своїм красномовством. Глядачі (вони ж судді) оцінюють візуальне оформлення книжки, зміст та актуальність твору, а також окрема оцінка виставляється доповідачу за майстерність презентації.

«Відкопай свій талант!» - саме під таким гаслом працювала Літературна Штольня влітку і не припиняє своєї роботи зараз, адже виявилось, що саме такі форми занять є цікавими та актуальними для творчої молоді.

Зараз Літературна Штольня – це масштабний проект Запорізької обласної бібліотеки для юнацтва, який поєднує в собі практичні заняття, спрямовані на вдосконалення письменницької майстерності учасників, і яскраві поетичні та прозові читання.

В межах ЛітШтольні проходять літературні перформанси, турніри, поетичні слемі, а також бук-слемі.

Бук-слем – це змагання з презентацій найцікавіших здобутків сучасної літератури. Кожен учасник (бук-слемер) має 3 хвилини для того, щоб представити завчасно обрану книжку та вразити усіх присутніх своїм красномовством. Глядачі (вони ж судді) оцінюють візуальне оформлення книжки, зміст та актуальність твору, а також окрема оцінка виставляється доповідачу за майстерність презентації.

З 2015 року Запорізька обласна

бібліотека для юнацтва долучилася до проекту Молодіжної секції Української бібліотечної асоціації «Come Write In!» («Приходь та пиши!») та учасники ЛітШтольні отримали змогу взяти участь у міжнародному листопадовому письменницькому марафоні National Novel Writing Month (NaNoWriMo). Ця програма з популяризації літературної творчості та сприяння письменницькій майстерності була започаткована в 1999 році у США. Наразі це міжнародна ініціатива, щороку вона єднає понад 400 000 учасників з 6 континентів.

Учасники письменницького марафону кидають собі неабиякий виклик – за 30 днів листопада створити чернетку роману на 50 000 слів.

Для запорізької ЛітШтольні участь у NaNoWriMo стала наступним етапом на шляху творчого самовдосконалення. Адже чим вищу планку ми поставимо для себе, тим більшого зможемо досягти. Особливо, коли поруч завжди є друзі та колеги по перу, які зможуть підтримати, і є бібліотека, двері якої завжди відкриті для молодих літераторів.

У червні 2016 р. видавництво

«Кругозір» у партнерстві з ЛітШтольнією видало альманах «Розширяє кругозор», до якого увійшли твори 12 учасників проекту (Олена Ольшанська, Вікторія Жижома, Ельвіра Коновчук, Антон Корж, Флорімель Мірошнікова, Валя Курган, Іван Лавринцев, Артем Морозов, Настя Митко, Нікіта Требушетов, Катерина Ейхман, Валентин Фомін).

Також молоді поети та прозаїки долучились до створення poradника «Прочитано. Рекомендовано». До poradника увійшли відгуки про прочитані книжки та поради до читання від бібліотекарів Запорізької обласної бібліотеки для юнацтва та активних читачів.

Ось таким яскравим та насиченим є творче життя Літературної Штольні у Запорізькій обласній бібліотеці для юнацтва. Та ми не зупиняємось на тому, що є, а продовжуємо вдосконалюватися та відкопувати нові таланти!

Это интересно!

КЛАССИЧЕСКАЯ ЛИТЕРАТУРА ПОЛОЖИТЕЛЬНО ВЛИЯЕТ НА МОЗГ

Ученые Ливерпульского университета сумели доказать, что классическая литература стимулирует работу мозга и помогает концентрации внимания. Оказывается, чтение классики в оригинале позволяет не только повысить свой интеллектуальный уровень, но и вообще положительно влияет на наш мозг.

Для того чтобы это выяснить, ученые проводили эксперимент на 30-ти добровольцах. Сначала людям предложили прочесть Шекспира, Элиота, Вордсворта и других классиков в подлиннике, а затем те же книги, но уже на современном английском языке. Было установлено, что поэтические произведения оказывают заметное влияние на ту часть мозга, которая касается памяти человека о себе самом, и на правое полушарие в целом.

Ученые университета Раш (Чикаго) проводили другой эксперимент. С помощью МРТ они изучили более 150 человек возрастом 81 года и искали связь между структурой белого вещества и количеством времени, которое человек тратит на тренировку мозга. Проанализировав полученные данные ученые выяснили, что те люди, которым чаще доводится заниматься различной интеллектуальной деятельностью, которые любят читать и ходить в театры имеют более высокую скорость передачи информации между мозговыми клетками. Проще говоря, чтение – прекрасная зарядка для мозга.

“Слова, як скарб...”

Н. Солодка, провідний бібліограф Токмацької ЦРБ

Скільки століть люди намагаються розумом пояснити чудо поезії! Чому вірші здатні чарувати, підбадьорювати, надихати на подальшу боротьбу, або, навпаки, заспокоювати, зцілювати душу? Як вдається поетам так глибоко проникати в людські почуття, так ніжно розповідати про кохання та гостро — про ненависть та ревності?

З 1964 року на Запоріжжі Петром Ребром започатковане унікальне літературне свято - «Поетичний травень», яке згуртовує поетів та шанувальників слова. Завдяки письменникам прокладаються мости між народами, люди вчаться краще розуміти один одного.

З 2008 року Токмацька центральна районна бібліотека гостинно запрошує поетів Токмаччини на щорічне травневе свято поезії. За цей час на ньому побували Микола Безручко, Валентин Матусов, Ганна Вівчар, Олександр Слабоспицький, Людмила Служенікіна, Тетяна Чабан, Раїса Полякова, Людмила Бараннік, Зінаїда Федан, Наталія Зінченко, Леонід Козинець, Любов Морозова, Галина Коновалова, Галина Полявка, молоде покоління поетів - Поліна Вовк, Карина Коновальська, Олег Ріттер.

Години спілкування з поетами та їхніми друзями-виконавцями, презентації збірок поезії «Від весни моєї і до осені» (М. Безручко, 2008 р.), «Вечный зов» (В. Мату-

сов, 2011 р.), «Проходят годы быстрой чередой...» (Л. Морозова, 2014 р.), «Свет памяти» (В. Матусов, 2015 р.) - минали як одна мить.

Лейтмотивом зустрічі 19 травня 2015 року став вихід збірки поезії «На крилах творчості: молоді поети Токмаччини». Це вже третій альманах, який був підготовлений бібліотекою. До першого - «Проходят годы быстрой чередой...» (2014 р.) - увійшла поезія Любові Морозової. Другий - «Слова, як скарб...» - було презентовано у травні 2015 року.

2016 рік став особливим, тому що відбулося дві зустрічі. На першу були запрошені молоді поети Поліна Вовк, Карина Коновальська, Олег Ріттер. А слухачами стали учні Токмацького професійного ліцею, ровесники юних поетів. Друга зустріч була не менш цікавою та насиченою. На ній було презентовано першу збірку Олександра Слабоспицького «Вірші та гуморески» із села Грушівка та шосту збірку поезії Валентина Матусова «Колокола душі» із села Урожайне.

Через усю книгу хлібороба за професією, а поета за покликанням, Валентина Михайловича Матусова проходять близькі йому теми любові до рідного краю та вічної теми «кохання, про яке всі мріють, але не всі вірять»:

Люблю я с жадностью и болью
Осенний звон родных полей,
Когда посыплет будто солью
Морозец землю в первый день...

або:

Я в поле захожу, как в храм...

А наступні рядки належать будівельнику і вчителю Олександру Семеновичу Слабоспицькому:

Збентежила зла новина
Всіх, хто стояв рядом.
Отруїлася Горпина
Невідомим ядом.

Стали люди розбирати,
Хто як розуміє:
Можливо, тут пошесть клята,
Можє, пандемія.

Заспокоїла Галина,
Що поруч з нею жила -
То випадково Горпина
Язык свій вкусила.



Свої вірші читали також Людмила Служенікіна, Любов Морозова, Галина Коновалова, Галина Полявка. Місцеві поети обмінялися думками з приводу творчих доробків земляків, проблем видання збірок поезій.

Приємним подарунком для бібліотеки стало вручення картини з гарбузового насіння та сливових кісточок від поетеси, майстрині Галини Полявки.

До побачення, «Поетичний травню-2016», чекаємо наступного.

Міжнародний фести- валь «В стінах срібно- го века — 2016»

Анастасія Вічуга, журналіст

У затишному замковому міс-
течку Василівка відбувся гран-
діозний поетично-пісенний фести-
валь «В стінах "Срібного
века" - 2016». Фестивалю тіль-
ки три роки, але він користу-
ється великою популярністю.
Надання фестивалю статусу
міжнародного розглядалося ще
з моменту проведення його у
перший рік, і тепер цей статус
затверджено остаточно.

Неперевершена ідея засно-
вника цього творчого проекту
народилася у Дениса Філатова,
поета, учасника Василівського
літературно-творчого об'єд-
нання «Ліра». Це поетично-
пісенне свято надало місту осо-
бливого колориту і доброго ша-
нування для Запорізького краю.
Садиба Попова, освячена вірша-
ми поетів і піснями сучасних
авторів, приймала гостей різ-
них країн: Білорусі, Ізраїлю,
Італії, Казахстану, Росії, США
та представників із п'ятнадця-
ти містечок нашої рідної Украї-
ни.

Запорукою успіху фести-
валю стала підтримка народ-
ного депутата України Володи-
мира Бандурова, депутатів
Запорізької обласної ради Сергія
Грачова і Катерини Луценко.
Партнерами фестивалю стала
Василівська центральна район-



на бібліотека для дорослих, Ва-
силівський Центр культури та
дозвілля та підприємці міста і
району: Віктор Бойченко та
Віталій Щербак.

Святкова зала була перепов-
нена. Атмосфера любові до рід-
ного краю, надії на краще май-
бутнє, порозуміння одне одного
у цьому складному світі об'єд-
нувало усіх присутніх. Дуже
високий рівень поезій та пісен-
ного мистецтва ускладнював
оцінювання конкурсного фести-
валю. Однак компетентне журі
зробило свої висновки й оцінило
учасників.

Серед 170 поетів і 30 пі-
сенних авторів вокальних тво-
рів були визначені переможці
фестивалю:

- у номінації «Поезія» - Ніна
Беланова і Людмила Некрасов-
ська (м. Дніпро), а також запо-
рожанка Тетяна Осінь.

- у номінації «Пісенне мисте-
цтво» - столичний птах Євген
Орел (Київ) та василівський со-
ловей В'ячеслав Косов.

Фестивалем були призна-
чені інші звання лауреатів і ди-

пломантів. Але кульмінаційним
трендом фестивалю стала пое-
тична збірка - Альманах-2016
«В стінах Срібного века»,
яка поповнить полиці бібліотек
Запоріжжя, Василівки та інших
міст України. Цей альманах
став результатом титанічної
праці редактора поетичної збі-
рки, запорізького поета, керів-
ника літоб'єднання «Пошук» -
Лорини Тесленко. Особлива по-
дяка - організатору фестива-
лю, голові експертної комісії,
поету Василю Крилатому (м.
Василівка). Його терпіння й зу-
силля були виправдані й оцінені
глядачами бурхливими оплеска-
ми.

На останню мить конс-
татації вимовляється одне
єдине: віват фестивалю «В
стінах Срібного віку - 201-
»! Ми чекаємо нових учасників у
наступному році для відкрит-
тя творчих імен, ствердження
любви і миру на рідних землях
України, навколо неї і далеко за
її межами.

Своє кохання зустріла в іншому краю

Світлана Акімова, журналіст

Вона до нас прийшла зовсім не очікувано. Її ніхто не запрошував, ніхто не чекав. Але їй байдуже. Війні на всіх нас начхати. Схід нашої неньки залитий кров'ю, потом солдат та сльозами матерів. Та їй все мало, хапаючи в полон все нові та нові жертви, війна ніяк не може зупинитися. Головне для неї – це свіжа здобич, ще краще, коли вона молода та невинна.



Продовжуючи страшну руйнацію, війна жене людей із домівок, змушує кидати все своє майно, родину, роботу. Тисячі громадян Донецької та Луганської областей лишаться все, щоб врятуватися. Ці люди ні в чому не винні. Вони не хотіли братовбивчої війни. Шкода, що їх ніхто не запитав. Люди у формі змінили їхнє життя в одну мить.

Біженці – це люди, які змушені покинути свою малу батьківщину та шукати прихисток у зовсім чужих людей. Щастить, якщо на ін-

шій території України живуть доброзичливі друзі або родичі. Вони можуть допомогти налагодити життя і забути про горе, яке їх спіткало. Але більшість жертв АТО не мають нікого. Наче птахи восени, люди сімействами переїзять на нові місця проживання.

Так сталося і з Валентиною Дерун, біженкою із зони АТО. Її батьківщина, місто Стаханов, зручно розташувалося у Луганській області. Шахтарське містечко починає свою історію з 1814 року. Саме там Валентина проживала все своє безпечне життя. Та 2014 рік змінив її долю. За освітою жінка бібліотекар. Останні роки свого життя на Луганщині займала посаду бібліотекаря у педагогічному коледжі Стаханова. Та неоголошена війна на Донбасі обпекла її життя. Вона змушена була залишити все нажите. Вирішила переїхати зі сходу до мирної України. Жінка не мала великої родини – донька мешкає у Росії, з чоловіком давно розірвала стосунки. В Оріхівському районі мала добрих друзів. Вони допомогли придбати будиночок у селі Преображенці. Тутешні мешканці вболівали за жінку. Хоча вона була їм зовсім незнайома, ніхто не відвернувся. Жінка стала мешканкою нашого району. Пощастило знайти роботу в дитячому садочку. Доброзичлива Валентина приваблювала дитячі серця. Вихованці “Ромашки” не могли навтішитися новою нянечкою.

Згодом Валентина отримала посаду бібліотекаря у селі. Більше ніж півроку жінка вже не живе у зоні бойових дій. Та біль за Україну,

за відданих солдатів держави, які йдуть під пулі, все ж таки не відпускає її. «Ми слов'яни. 70 років п'ятнадцять сестер-республік жили в мирі та в злагоді. Так як же зараз ми можемо вбивати один одного? Два дружні народи, а ми воюємо. Це жахливо. Гіршого просто неможливо уявити. Стати один одному ворогом просто не допустимо. Адже там теж такі люди: є погані, є добрі. Війна повинна закінчитися в Україні», - не стримуючи обурення говорить Валентина.

У Стаханові залишилися її батьки. Старенькі не хотіли виїздити з свого будинку. Вирішили – будь що буде. На щастя тато і мама Валентини залишилися неушкодженими, однак туга за рідними кожен вечір крає жіноче серце.

Та в кожній історії є щаслива кінцівка. Так сталося і в нашій. Переїхавши до Оріхівського краю, Валентина нарешті зустріла своє кохання. Впевнена, цього чоловіка вона чекала все своє життя. Їхні життєві стежинки зустрілися і вже ніколи не захочуть розійтись. У розмові про коханого, жінка почала посміхатися, а на очі накопилися сльози: «Не було щастя, так лихо допомогло».

У нашому районі вона відчуває себе щасливою. Люди, говорить, усі привітні. Кожен ставиться до неї з розумінням. Знають, як їй тяжко. Та й коханий допомагає заліковувати глибокі рани жіночої душі.

Від автора: Тож побажаємо нашій колезі спокійного і щасливого життя на Запорізькій землі, миру і злагоди, родинного затишку.

Вітаємо з ювілеєм!



Галину Миколаївну Гусак, директора Бердянської міської ЦБС,

Ольгу Миколаївну Пастельняк, директора Оріхівської центральної районної бібліотеки,

Тетяну Анатоліївну Ену, директора Новомиколаївської центральної районної бібліотеки

Пахне медом і трохи м'ятою,
Дощ пройшов – і на серці легше.
Я укотре собі нагадую,
Що живу в цьому світі вперше.

Бачить небо очей моїх карість,
Вабить літо своїм розмаєм.
Милий Боже, даруй нам радість
Цінувати усе, що маєм.

Усе найкраще у світі трапляється так раптово,
Що ти і встигаєш тільки схопити з собою рюкзак.
Господь тебе не питає, коли ти будеш готовий,
Він просто тобі дарує, дарує квиток на літак.

Иди, піднімайся по трапу, займай своє місце в салоні,
Пліч-о-пліч з тобою будуть десятки таких, як ти.
Ти кажеш, що жив раніше у темряві, як в полоні,
А що тобі заважало все кинути і піти?

Шукати нового щастя, шукати нової долі,
Шукати себе самого на згарищах власних мрій.
Життя – це велика сцена, де ми усі граємо ролі.
Не треба шукати інших, зіграти свою зумій.

І будуть нові вершини підкорені, взяті з боєм!
І буде новітнє щастя віднайдене між крижин!
Господь тобі каже: "Не бійся! Я буду завжди з тобою!"

І ось твій літак злітає. Чотири, три, два, один...

Цибуля

Мати щастя рости, простягати долоні
Аж до сонця – його цілувати у губи.
І стара цибулина на моїм підвіконні
Розпустила смішного зеленого чуба.

Не могла не рости! У природи в покорі
Розірвала стару оболонку, як грати,
І я хочу також без жалю і докорів,
Як цибуля, отак проростати.

Олена Ольшанська, наша колега

Вдячність

Несу її, мов склянку молока,
Щоб жодної краплини не пролити.
В душі моїй живуть птахи і квіти,
І радість розтікається легка.

Несу її до тебе крізь вогні,
Цю вдячність – білу й теплу насолоду,
І всі чарівні й неповторні ноти,
Що є в природі, чуються мені.

Ти п'єш її зі склянки аж до дна,
А я радію тихо, життєлюбно.
Напевне, вдячність вигадали люди,
Щоб напувати іншого сповна.

Ранковість

Щоранку красивий закоханий світ
Мені зазирає у заспані вікна.
Будь, доле, до мене сьогодні привітна,
Даруй моїм мріям надію на зліт.

Я – нитка Господнього диво-шиття.
В нестримній, шаленій земній круговерті
Я вже перестала боятися смерті
І вчуся щодня цінувати життя.

І кожну хвилину я спрагло ловлю,
І подихом жодним краси не порушу.
Я разом з вікном відкриватиму душу
Назустріч новому щасливому дню.

Маленький щасливий віршик

Зав'язати б кілометри вузликком,
Аби шлях між нами та й скоротився.
Щоб був теплий вечір, лунала музика,
Я читала, а ти на мене дивився.

Я б уже, напевне, пропала безвісти,
Якби ти колись мене не спинив,
Бо любов – це коли два великі Всесвіти
Поєднуються в один.

Редакційна рада: О.Тарлінська,
Л. Мажара

Комп'ютерний дизайн: О. Тарлінська

Засновники: клуб директорів ЦБС
Запорізької обл., НМВ ЗОУНБ
Адреса: 69095, Запоріжжя, пр. Соборний, 142
Телефон 787-53-58, e-mail: metod@zounb.zp.ua